

Nedj Eita

- Őiirler -

Yayın Tarihi:

17.07.2018

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Nedj Eita

Gerek yok

0,0705 ons

Cinayet peş peşe
İslandı kaldırımlar kanla
Kayboldum kozmosun mesamesinde anla!
Emval arkanda`emanet belde ağızda konyak
Pusuda düştüm amed'de ağır bir toprağa gömüldüm sonra
uzun namlulu barikat arkasında kızıl bir mermi
zifiri toprak sömürüldü iktidarın ektiği bir fasulya canavara dönüştü
işte sana kement
marş otonomi kan!aşiretle kavga siyabend
kişisel tebliğ kimlikte `yazıyor Uludere ve arkasında cinayet
Mahallî bir mahpusta halk için mevzuat sokak!
bir memur olsaydım devletinduvarına yazardım devletkorkak!.
Gözlerimizde ki korku bizi ele verir bu yüzden anlıyorlar
Gecesine 0,0705 ons uyku ve yatak

Nedj Eita

0806

0806

İşte sonra müteakiben

İnsanietten soğudum

ve

gene gözlerinde

boğuldum

yanlış değilsem çok geçmeden eğin kalan milenyumda ölü doğdum

Nedj Eita

8874521

İnanıyorum
çoğu varlık kurak topraklar ister
Çoğu hastalıklar leş etler yer
İnanıyorum
Sen düşseydin havadan yıkılırdı kentler
Sen düşseydin sızlardı kemikler
İnanıyorum
İnanmadığıma dair yeminler içer
Asıldığı ağaçlardan yasak meyveler yer reddederdim
İnanmıyorum
İnandığıma dair yeminler içer
Asıldığı ağaçlardan yasak meyveler yer kabul ederdim

Nedj Eita

Batalık

İsterdim ki ailem yaşasın refahta gün
Nefesi yün annem
Babam ise ceketim kışın giyerim
Yanıyor içimde dertlerim
Karışmış bir kavgaya içim de
Bıçak bıçağa teke tek olan benlerim
Neyleyeyim
Dünya bataklık iken nasıl içinde batmayı durmayayım?

Nedj Eita

Ben yatarken

fakat ben yattım
görmedim
hiçbirzaman
neolduğununelerolduğunu
duymadımnesesinedegerçeği
konuşmadım
konuşamadım hükümet dağladı dudaklarımı,

Nedj Eita

Berîvan

Tırnaklarımın arasında
Sarı bir kirdin
Yara gibi kan ağladın kabuk tuttun
Seni dudaklarımın arasında unuttum
Ekmek gibi küf tuttun
Kursâğımda gül misali kurudun
Yaprakların devrildi
Bu hayatta beni en çok senin yokluğun kesti
Zaten sonra
Kazamatta beni kara siyah tanklar ezdi
Ellerim yumruk ellerim pankart sen kadar değil
Ellerim benden bezdi
Fakat şu yoz denen şey diyar diyar gezdi
kim bu sistemin sorumlusu?
Hangi canlı bu denli etine saplanan otoriter dişlere dayanır?
Bilirim
Dağlarda karanfiller var ama hepsi saklanır
dağlarda
Tırnaklarımın arasında
Sarı bir kirdin
Yara gibi kan ağladın kabuk tuttun
Seni dudaklarımın arasında unuttum
Ekmek gibi küf tuttun
Kursâğımda gül misali kurudun
Yaprakların devrildi
Bu hayatta beni en çok senin yokluğun kesti
Zaten sonra
Kazamatta beni kara siyah tanklar ezdi
Ellerim yumruk ellerim pankart sen kadar değil
Ellerim benden bezdi
Fakat şu yoz denen şey diyar diyar gezdi
kim bu sistemin sorumlusu?
Hangi canlı bu denli etine saplanan otoriter dişlere dayanır?
Bilirim
Dağlarda karanfiller var ama hepsi saklanır
dağlarda Berîvan var onun yanında yaşamaya dayanır

Nedj Eita

Böcek olursam

Ulan yaşamak kısaca böcek gibi
sahip olduğum vücut bana dar geliyor
yırtmak istiyorum yeri göğü'derimi ve kendimi
bu bir arının sokuşundan
daha sert
ve şiddetli vardığım bir kanı
anlıyorum çünkü anlamsız geçen birkaç günlük
andı üzerinde yaşıyorum
felek değil gök değil
kaç bucak bu münferit diyar
Sana kurduğum tüm sözlerimin arkasında
Gizlidir illa birkaç hakaret

Nedj Eita

Bu bir hayaldir

Bu bir hayaldir ;
bunu biliyorum çünkü
hiç ölmeyen 18'li yıldızlar
diliyorum
nenemin elinde tuttuğu peynir
ey domatesler ey ölümler
ey aptallar ve zekiler ve otlar ve çimenler
ve anglosakson rüyasına kapılıp giden bireyler
dinleyin beni
gelin
size birşeyler sunacağım
size

Nedj Eita

Çiğ Berfin ' Karanfil

Unutma
Seni hep yazdım
bir DAVASI
Olan Duvarlara!

dudaklarımda kızıl çarpı bir sel
gibi aktı kulvarlara
Kursağımda çiğ var yıkılacak
tıpkı bir berfin gibi günün ağrında
ama ben yinede çamurlu karanfiller takacağım Sağlarına

Nedj Eita

Fakirin esrarı umut

gönül uğrarsa gönlüne kendini vurma
aşktan ölmezsin
tıpkı bir meyve gibi seni soyan hayat'bağıracaktır gözlerin
kendini eleverir
yani bir gün illa ki öleceksin
üzülme'
Fakirin esrarıdır umut

Nedj Eita

Garip Bir Çağ 21.yy

Yaşamak garip bir çağ
Öldü gençliğim ne ala yaşlı bedenim sağ
Birçok mevzun geçti konuşma aralarında
Tütün çiğnedik dişlerimizde kan
Elimiz eksik olmadı solda'sen ise dimağımda
Kamuoyu üstüne biniyor ezileceksin sokak aralarında

Nedj Eita

Geride sadece yanmak kaldı

Istiridye istilasına kurban verdiğim deniz
Bu su bu balık beni boğan kapalı
Bir dehliz
Yol yordam bilmeyen matah serseri
Aştı kaf dağını elinde kanla evleri
Toz'çamur'kerpiç
Ve sana zarar veren bir biti öldürmek gibi insanlık aptal ve dengesiz
Kara Çarşamba günleri olur
Sessiz
Kusmak ise sadece geceleri
İşte o diş ağrısı ve günahkar ellerim
Kafamı çekmek gibi
Zahid arar deli yürek derdim ki neydi ?
Irfan edebi mektepte proleterya ve artan kinim
Yarına dair tüm yeminleri içtim
Üstüme bulaşır çamur ve kir
Derler ki rahman rahme düşer o emindir –
Sessizlik
mazlumların ardı sıra çığlıklarından biridir
Ölüm diridir ve canını alacak jenositin ecnebidir
Gönle düşen zilan sevda ağıtını
Kara talihli ılgıt kopardı berivan bir gelindir
Geride kalan birkaç ekmek kalıntısının
Tadı bozuk
Varsıl adına bana geride
Yanmak kaldı.

Nedj Eita

Gözü çekik kadın

Belli belirsiz cisminle atıldın bir duman gibi içime sindin
Üfleyemedim yandı dilim
Çünkü; sana karşı yanıktı dibim
Zilan demişim sana yarenim
Uzaklar görmesin uzaklar işitmesin
Sol göğsünde keskin bir halat kesmiş kaburgamı ve belimi Ben sana ellerimi
doğrultamadım
ses tellerim kırıldı bir gram duyuramadım
ulan bu sevda var ya dayanamıyorum
kağıtları yüzüne atardım keser diye sana kıyamıyorum.
Kömür olmuş gözlerim hâlâ devrim ateşi gibiyim
Sana daima ve daima yanıyorum

Nedj Eita

Hafifmeşrep ve yanık tenli kadın

Boğazımda sıkılı bir yumruk gibi
Titrettin beni
Bir kıyım gibi çiğ yedi
Gözü çekik hafifmeşrep ve yanık teni
Kan gibi tadın sen yine sen
Küf tuttu
Kaldırımlarda kaldı sen ve adın
Ey benim katran sokaklarda kalan güneşim
Sinek açtın ağızımda kaldı tadın
haberini yoktu ben kaplı böğrünü deldim sızlandın
kalbin devrim ateşi gibiydi yanık hep yarına
ellerin kopuk ellerin kurşun saçtı günün ağrında
ben pusuda hain düştüm
tükürdüm
O leke kaldı gömül ölüm yazılı alnında.

Nedj Eita

Hakikat yenilebilir birşeymidirki?

aşkın kafesinde sakiden şarap
ara
insan dergahından derya bul
iyilik softanın yanında kaç para
o şarabî gök ki yalansa
hakikat irak olurdu varmaz aklına
o öyle bir doğru ki çıkmaz yanlışa
doğru sana yanlışa gitmesin ağrına
vahim halımız sorulmaz bahtına
gerçektir tek hak çıkar arşına
zalımdan medet umma
bunun sonu yok daima

Nedj Eita

İnsan kalmak

Ve bence bir insana bir hayvan gerek

İnsan olabilmesi için

İnsan kalması için.

Nedj Eita

İnsaniet Ve Tadı

Gökyüzünde adından bulutlar oluştu
Mahpuslarda yine eller boşuştu
Şikâr ölü kalan yine kuğu kokuştı
Önce zenciler oruçtu
Sonra beyaz adamlar açtı
İşte sonra insanietten soğudum
İnsanietin tadı kaçtı

Nedj Eita

Jilda

jilda
cesedinle
içimdeki |gaflet| çürümeseydi
seni |ekmekten| çok severdim
|Kesin jilda |
o çığın varoluşçu ağırlığıyla
kavruldum derdim
fakat yanmak nedir hiç bilmemişim
jilda
şu yoz değişim
çukur açtı çaktı beni içine geçmişim
vücudunda kervanlardan geçtim dağlar gördüm
denizler gördüm diyarlar gördüm
ben dervişim
Jilda
elimde bıçak ararım feleği
dağlar denize aktığında degeceğim
neresinden tutarsan tut
koparsanda ekmeği dişlerim etine degecektir

Nedj Eita

Kan

Bu ademoğulun pençesinde kesmedi beni
diyende ölecektir ısrarla
kendiside öldü böyle bir sabahta
battı yar olan güneşi ebedi çiğnemedi ağızındaki ekmeği yedi insanın dişi ' çiğ kaldı
pişmedi kırıldı başkasının ağızında ki çalan elide
kangrenden fetişistler elde edeceğim
lakin hallerinden pislik bile tiksindi
bastırdı etime otorite ağrısı dindi
kaç dedi çıkmaz sokağın gecesiydi
kaç
kaç berduş geçti burdan merak ettiğim
hudutun gebe bir cenini unuttuğum
' binlerce beyitin yumruk sıklığı parmaklarım
soğuk kesildiği köyde
günler geçiyor kan kusuyorum okulda, evde,sokakta
dağınığım oda gibi ülke gibi aile gibi

Nedj Eita

Kangren

Bilakis kaçınca
Etrafımda böcekler tepişiyor
Sorma sakın
ellerinde güller varken yüzünle bana karşı solma . Eriyor gençliğim
Olmuş kızgın bir lav `
Bi o eridi birde sol yanımda babam
Toprak kara
Susamış sana
Solucanlar bu bedenini ne yapacaklarını bilemeyecek içi dolu yara
Etlar çığ ve bolca kanla
Anla
Ezdiler birçok genci tankla
Kalmadın geriye sanma
Heyulânın bir öğünlük aşıydın ona
Bir çocuğun kaşında açan bir yaraydım

gidiyorum gecede ağzım kangren
savruluyorum devirdim iç geçiren içimdeki hükümetide
cigaraya hala tur dönüyorum öğrenci bir genç
gibi sevinçle hâlâ sana

Nedj Eita

Leyleg

Ben bir lekeyim
ben kir içinde uçan bir leyleğim
ben uçacağım ve kanatlanacak arkamda duran meleğim
ben duracağım o uçacak ileriye
ben elektrik tellerine değeceğim o ise yıldızlara güneşlere
ben illa ki geleceğim şu göç yolunda rastlarsam
beni dişleyen köpeğe
ben bir gün değil her gün
iç geçirdim'içimde dolaşan ödleğe
ben döneceğim
ben döndüm dünya durdu.
Dünya döndü
ben durdum

Nedj Eita

Nazdrovya ' sevgiyle göz ile

Memleketimin üzerine
Yarın on gece gelecek
kümülatif bir topluluk adı olan: sen
yine bir çığ gibi üzerime düşecek
bir şıvan
bir koyun gibi ölecek
eğer unutursan yazıldığın duvarları
işte o duvarlar yıkılır
ve bir gülan ayı yine mezarında çürüyecek
korkunç etiyle bedenimi kaplayan bu anatomi
kemiklerimden sıyrılacak kaldırımlara
yiyeceğiz çığ etleri bozuk deme tadı jilda
simsiyah saçlarınla çiy düşecek otoriteye
kavuracak beni hükümetlerde
işte yanmak odur
sevgiyle'göz ile
Nazdrovya ; 'başkaldırı ve özgürlüğe' !

Nedj Eita

Ne Őiirinden bahsediyorsun ulan s.k*k

Ah var olmak ve
Sana karşı her gün yeniden doğmak
Ulan var ya birkaç kulaç yok
İntikam yeminidir gözlerinde boğulmak
Ne güzel Őiirler dedin ne Őiiri sikik.
Çiğerim patladı oksijensiz kaldım sevdanda
ryan kaldım saklandım günah gibi kanadında
Otuz bin gün koŐturdum atımı özgürlük dolu yarınlara
Bi bok çıkmadı düŐüncelere daldım
Gözlerinden vazgeçtim boğuldum çoğu zaman yatağımda
İnan seni severdim olmasaydın
Mazlumların yıktığı siyah duvarlarda
İnanıyorum ! gök kızıl belki tanrıda tıpkı biraz sen gibi
Unutma seni hep yazdım bir davası olan duvarlara!

Nedj Eita

Nefret

Yumruk patlar
kızıl topraklar kurak olur muzlimi endamda
ey beyim tanıyın
nefret benim köpeğim gerdanda
Hükümetler taşıladı mülkiyetin memleketleri zozanda
İşte fazlası israftır bu yerde yaşamağın `Neşeyle

Nedj Eita

Nekrofil

Koca bir kentin talihi
Vurulmuşum cümlelerde
Dertlerimden güneş yaptım
Salihi göklerde
Kulakların patlayacak anlattıklarından
Çünkü bir ölünün sesi duyulamaz demişti nekrofil hanım evlatları

Nedj Eita

Ölüm

Eflâtunî şafakların üstüneyiz tedbirli hırçın bir taygibi
Birazda kirli'çamurlar bulaştı
tuz bastık yaralara kan üstümüze sindi
fakat sen tükür ölüm kokuşmuş bir çöplüğün dibi'gönlüne sevdalanmışım yâr güvercin
bazen özgürlüğün simgeseli bazen de imgeseli sinenin fakat avuçlarımın arasında
boğulacaktır
bu çırpınışın ve ürkekliğin sesi
ölümün arkandan koşuyor- yakalayacak
bu onun müstaceli
veya senin sonunun başlangıcı

Nedj Eita

Ölüm bir magandadır

kan damlıyor
kan
kafamdan ta asfaltilara
ordun lavlara ve karlara
kestim dilimi konuşamadım taşlara
dağlara.
moloz oldu dilim taşralara
kardeşime
babama
yıkıldı.göçtü.enkaz oldu
dert çoktu
kaldı anama
kalmadı sana kalmadı bana
ölüm bir magandadır
sıktı ve kara toprağım yaralandı bulandı kana
diren ben direndim kemiğime kadar dayanan ademoğlunun dişlerine

Nedj Eita

Öylesine bir iki karalama

Yaralıyım,tuz akıyorum
Dicle gibi
asfalt tadıyorum ve yanık dibi
eriyorum
karıncalar tutuyor dünyayı,
kuşlar bile biliyor dünya oldukça gerizekalı biri
aynen böyle demişti delinin birisi ;
sen delinin birisin

Nedj Eita

P O L İ D İ K T A !

Polidikta!
Kurtulmak coğrafyanın
Sunmuş olduğu yazgı ağrısında
Annelerin
Bağrında tutuşmuş
Avuğ dolusu
Cesetler -
Ardında

Nedj Eita

Sadece seni değil

Bu dünya bir derya boğar seni
Dişlerin tazyik gibi deldi geçti etimi
kan akıyorum
Kırılacak birazdan dişlerim
fakat vazgeçmedim kâinatla olan davamdan beri
kursağımda yediğim tekmelerin izleri var
inatla hâlâ seviyorum seni
Ben günahkâr bir ağacım yasak meyve veririm
Lâkin sen kopardın beni sevgilim
Ben hükümet olacağım bağıracaksın; artık devril!
Ben yaşamak için her dakika ölüyorum
Üstümde kömür gibi terler akıyor karışma çünkü silmiyorum
Ben çekiç vurdum göğsüne
Fakat hain dediler hain kaldım hain oldum gözlerinde
Ağılım kahır dolu kahır yükledim bedenime
Ezildim tıpkı bir buğday gibi
Fakat sen dudaklarımın arasında bir türkü gibiydin
Sevgilim
Yaktığımda söndün

Nedj Eita

Sevda

cigaranın bağrına bastığı kül
sevda kaç para
ağırlığı kaç kilo
yol
kaç çıkar
sevda gözüne
kalp sakar ` yüzler sakal
tam bin ton döl
yetmez şaha kalkar
yıldızlar havada varsa
yarısı yere yapışmıştır dörtte biri artar
bulutlar hep arşta kör kalkar
nereye sürersen sür kafanı orda ` öl
öl fazlası kıtaata zarar

Nedj Eita

Sıkılı Bir Yumruk Gibiydin Sevgilim

BOĞAZIMDA SIKILI
Bir yumruk
AGIRLIĞIYLA
Titredim FAKAT
Seni her düşlediğimde
Midemden İNLEDİM
Ama unutma!
KÜF tuttu kalbim
Pas gibi ALNIMDA
KAZILI KALDI ismin

Nedj Eita

Som Cehennem

Mağlup olmuş o cümlelerde yıkılırsın bazen
Bir dişiyi tiryaki gibi severken
Yangın tüm annelerin ve mazlumların bağrı
Yedi yerin dibinde som cehennemken
Çiy düşmüş teni esmer ağaçta sen çiçek iken
Varsıl yaşamak yanmak demektir ıslaklıkta
Bahar çiçek açmazsa bil ki bahar yalan demektir severken
İşte bu denli nefret dolu sinirim yırtıcı bir göğe
Gözlerin gözlerimi birkaç karış ıskaladığından öteye
Eşkâli bulunamadı daha yine bir insan belki de
Sonra bir sürü düşecektir veremden ölmeye

Nedj Eita

Soykırım

Analam a kdar
Ak sma tahamül et
Nyvo lece yorulmazsin i stdg nd ee
D erd inyyukun yok makrokozmos sana
Pembe
Gle mekkte
o. Ku mktepte
Cls bt ir bi trir sn a zr qr v wren veren

Nedj Eita

Spermatozoa

ağzımın ilintilerime takılan zehre çaydanlık tanık
babadan dert mirasımızı omuzumuza taktık
mezarlıktaki çiçekler sessiz çiğlikleri abanır demetle böğrüne
sen ve ihtimali olmayan tarlada kör dönen gömülü talih kuşu sevdalanmış ölüme
Adembaba'dan kalma insan bürün klorofile
kuru paslı tasta ihsan bölüştürmek mahfil yalana nafiye
filvaki tanrısallık addetmiş kendine hakkı gafil spermatozoa eseri haine!
Aeshma işte;
Elmacık kemiklerinde zîlan gırtlığına batan acı kılçık kalktı arşa nazdrovya sana işte
karşında ilah
sevgiyle bak göğe

Nedj Eita

Şarabî dünya

O şarabî saçlarınla kestin beni bir bıçak gibiydi tekil ayniyatı
Sıcaklığın kaburgamın üstüne doğru tutuşturdu
Sanki fevkime dokundurdu bin ton balçık hafriyatı
Gözlerinden okudum kurusıkı sevda bağıtını
Kes dedim çünkü sözlerin yalan dolu
Kes dedim çünkü:
Kustum bir ağız dolusu hınç duygusunu
Büyüklüğü Galâksi ile iliştiiren insanın, insan kaldığını
Kafamın içinde patlayan ansefalimin koptu başıboş lobu
Ne demek ulan yeröteyi topraktan ibaret sandığını
Ne demek ulan
Bu hali bahtı yalan dünyadan ötürü yandığını sanmak

Nedj Eita

Varlığın yokluğuna sıkıntısıdır

Yokluğun
için kestiğim bir dil
Üzölme
saçların karanfiller açacak, saçların dolu kir
varlığın
inkar edilmeyecek kadar güzeldir
saçların yâr, saçların benim için inan yüreğin kadar temizdir
bu dert benim
bu dert senin
toplum şimdi senin gibi benim veremim
yokluğun varlığına sıkıntı
saçların dolu kir; saçların derttir
Yokluğun
için kestiğim bir dil , işte anne
Ö DİL BENİMDİR !

Nedj Eita

Yasak meyve

Ademe elma yasak,ne elma günah ne adem
kul hakeyledi günahı kendine
madem haktır kula olan baht kaderine
solusun bu hastalıklı bedeni etsin kendine taht

Nedj Eita

Yasakbirdöl nekadar günahdır

nefs zahid arar noksan olan gönle
irfan edebi cemle girer gönle
ölüm içre girer zaman gönle
rahme düşer yaşak bir dölle
rahman başını eğer
hu dersin
derler sana köle

Nedj Eita

Yedi dilde ağıt

Asıl yamyamlar kim merak ediyorum
birincil varoluş kayıp
bir kafa bir siluet unutma bir ırk kayıp
yatağıma kan akıyor karnımdan kan var kurşun kayıp
(toplumun ağzına bir leğen kan dökeceğim
başkalarının yoksulluğu üzerine sayıp !)
mağlup olmuş dökük kentlerde analar yıkık
Yıldızlar ters akıyor lamekan dünyalara'
dudaklardan acılar
Dudaklardan yedi dilde ağıtlar düşüyor organlara
İşte o organ kayıp kalıyor her seferinde
inek bir berivan gibidir kutsaldır ama inek değil
bir cıwan düşüyor yatağıma düşen cıwan değil yatak değil her seferinde
içimde
içimde
bir...bir şey yaşamıyor
yaşamakta istemiyor

Nedj Eita

Yokluk ve darlık

Dişlerinde kan var
Evinde huzur yok
evinde para yok
evin dar
Popülizmin köpeği oldun eşele kemiğini her gece ruhun etinden kalkar
Bir kırıntı tabağından artar sakla onu
Ölüm açlığın kıvrak saltosu
Sana verilen kadro sözü yetmişiki yıl sonra gerçekleşecek
Ver bedeninin çürümüş kadarını
Paran olmuş tanrı at onu!
Gözüne gözükmüyor karın çocukların
Doymak bilmiyor canavara dönüşen hayatın
Cehennemin sıcaklığı azdı yedi yerin dibinde son
Ansefalinde koptu gömdü toprak `vicdanın kazdı
Bulmak için onu
Gök bastırıyor etine üzerine hiç düşündün mü ağırlığı bulur kaç bin ton?

Nedj Eita

Zilan

o zilan bedenin gökyüzüne,
uçurtma
ey yarenim elbiselerine bombalar giy umursama
soluyorum bu leş hakikatı, soludukça yanıyor ciğerim
ağıt gibi ağıt dedim ağıt bitti ve ben öldüm
o cumartesinin birinde

Nedj Eita

Zulamda Eksik Tek Şey' Sen

Zulamda cigaram
Sana karşı
Buğday tanesi gibi zerre sevgim
Şimdi en tepesinden bocalarcasına
Yağıyor başının üstüne
İşte o çaresizliğin göz damlasında ki şeffaflığında yansıyor
Bir kurşuni gibi göğsüme
Düşünüyorum seni
Konuşmak oysaki sadece altmış salise surlara
Memleketimin kokusu düşüyor duvarlara ` çimlere
En kuytu gönüllere sevdalanmış
Savrulmuşum yığıntı dolu kan dolu kir dolu ellere

Nedj Eita